

Vlaamse overheid
Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur
en hergebruik van overheidsinformatie
Afdeling openbaarheid van bestuur
Havenlaan 88, bus 20
1000 BRUSSEL
T : 02 553 57 25
Mail: openbaarheid@vlaanderen.be

Dossiernummer: OVB/2019/310b

DE BEROEPSINSTANTIE - Afdeling openbaarheid van bestuur

Gelet op het Bestuursdecreet van 7 december 2018, titel II, hoofdstuk 3;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 tot oprichting van de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie;

Gelet op het oorspronkelijke verzoek d.d. 13 november 2019 van ■■■, gericht aan de gemeente Melle om een afschrift te krijgen van al het e-mail-, fax- en ander communicatieverkeer tussen de burgemeester Dirk De Maeseneer/de gemeente Melle en de diensten IBZ en Economische migratie voorafgaand aan de landuitwijzing van ■■■ op 29/7/2015;

Gelet op de weigeringsbeslissing van de gemeente Melle d.d. 27 november 2019;

Gelet op het beroepschrift van ■■■ d.d. 4 december 2019 tegen deze weigering;

Gelet op de registratie van het beroepschrift op 16 december 2019;

Wat de ontvankelijkheid betreft:

Het oorspronkelijk verzoek van ■■■ dateert van 13 november 2019. De weigeringsbeslissing van de gemeente Melle dateert van 27 november 2019 en maakt melding van de mogelijkheid tot het indienen van een beroep, maar vermeldt hierbij het verkeerde, oude adres van de beroepsinstantie.

Overeenkomstig artikel II.48 Bestuursdecreet start de beroepstermijn bijgevolg pas vier maanden na de kennisgeving van de weigeringsbeslissing.

Het beroepschrift d.d. 4 december 2019 werd bijgevolg tijdig ingediend, en wordt als **ontvankelijk** beschouwd.

Wat de gegrondheid betreft:

Overeenkomstig artikel II.31, eerste lid Bestuursdecreet heeft het recht op passieve openbaarheid betrekking op bestuursdocumenten. Op grond van deze bepaling is elke instantie in principe verplicht aan eenieder die erom verzoekt inzage te geven in, uitleg te verschaffen over of een afschrift te bezorgen van de gewenste bestuursdocumenten. De openbaarmaking kan slechts geweigerd worden mits toepassing wordt gemaakt van één of meerdere uitzonderingen, zoals gestipuleerd in de artikelen II.33 tot en met II.39 van voormeld decreet.

1) Feiten

Op 13 november 2019 vraagt beroeper aan de gemeente Melle de openbaarmaking van al het e-mail-, fax- en ander communicatieverkeer tussen de burgemeester Dirk De Maeseneer/de gemeente Melle en de diensten IBZ en Economische migratie voorafgaand aan de landuitwijzing van [REDACTED] op 29/7/2015. Beroeper stelde in deze mail ook een aantal informatieve vragen naar bepaalde tijdstippen en redenen van beslissingen, maar hierbij gaat het niet om vragen tot afschrift van bestuursdocumenten. Het door hem ingediende beroep heeft dan ook geen betrekking op deze vragen.

De gemeente Melle weigert op 27 november 2019 in te gaan op het verzoek van [REDACTED], en beroept zich hierbij op de uitzonderingsgrond van artikel II.34, 2° Bestuursdecreet: de openbaarmaking zou afbreuk doen aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van [REDACTED].

Op 4 december 2019 dient **xxx** beroep in tegen de weigeringsbeslissing van de gemeente Melle.

2) Standpunt van de gemeente Melle

De beroepsinstantie heeft, om met kennis van zaken over het ingestelde beroep te kunnen oordelen, de gemeente Melle op 17 december 2019 om nadere toelichting verzocht betreffende dit beroep.

Per mailbericht van 7 januari 2020 en van 13 januari 2020 heeft de gemeente Melle vier documenten dienaangaande en enige toelichting bezorgd aan de beroepsinstantie.

De gemeente verklaart verder dat er, behalve deze documenten, geen ander e-mail, fax- en ander communicatieverkeer is geweest met de door verzoeker genoemde diensten voorafgaand aan deze landuitwijzing. Burgemeester De Maeseneer heeft ook nooit contact genomen met deze diensten.

3) Beoordeling door de beroepsinstantie

De beroepsinstantie heeft kennis kunnen nemen van vier documenten die voorafgaand aan de landuitwijzing van [REDACTED] op 29/7/2015 werden uitgewisseld tussen de diensten IBZ en de gemeente. Uit deze

[illegible]

documenten blijkt dat de FOD Binnenlandse Zaken (IBZ) op 29/7/2015 aan de gemeente Melle verzocht heeft om [REDACTED] uit het rijksregister af te voeren.

De beroepsinstantie stelt vast dat artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet de verplichting bevat om, behoudens toestemming van de betrokkene, een aanvraag af te wijzen als de openbaarmaking afbreuk doet aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Deze bepaling laat niet toe dat gegevens worden verstrekt die de identificatie van derden mogelijk maken, in de mate dat daarmee afbreuk zou worden gedaan aan de bescherming van hun persoonlijke levenssfeer.

Hoewel het hier om een absolute uitzonderingsgrond gaat waardoor er geen belangenafweging moet plaatsvinden tussen het door de uitzonderingsgrond beschermde belang met het belang van de openbaarheid, vertoont de in artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet voorziene uitzonderingsgrond niettemin een relatief aspect. De decreetgever was weliswaar van oordeel dat er geen afweging vereist is met het openbaar belang dat met de openbaarheid is gediend, maar wijst er desondanks op dat telkens en in concreto geoordeeld moet worden of er al dan niet een inbreuk is gepleegd op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (Vlaams Parlement, Parl. St. 2017-2018, nr. 1656/1, blz. 58).

Artikel 22 van de Grondwet waarborgt uitdrukkelijk het recht op eerbiediging van het privéleven, net zoals artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens dit doet. De bedoeling en het fundamentele uitgangspunt van de in artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet bedoelde uitzonderingsgrond bestaat er precies in om het aan iedereen toegekende grondwettelijke recht op de eerbiediging van zijn privéleven te beschermen.

De beroepsinstantie merkt op dat bij het onderzoek naar de uitzonderingsgrond met betrekking tot de persoonlijke levenssfeer moet worden nagegaan of er al dan niet sprake is van informatie in een bestuursdocument die op de persoonlijke levenssfeer betrekking heeft.

De vier betrokken documenten vallen volgens het oordeel van de beroepsinstantie effectief onder de uitzonderingsgrond van artikel 11.34, 2° Bestuursdecreet. Ze bevatten immers de motivering van de ambtshalve schrapping van [REDACTED] uit het vreemdelingenregister door de gemeente Melle, alsook informatie m.b.t. de juridische verblijfsstatus van [REDACTED], en dit behoort onmiskenbaar tot de persoonlijke levenssfeer van de betrokken natuurlijke persoon.

Deze informatie van die natuurlijke persoon behoort ontegensprekelijk tot het privéleven van de betrokkene en het vrijgeven van deze gegevens zou wel degelijk een inbreuk uitmaken op de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van die persoon. Het privéleven vormt de kern van de persoonlijke levenssfeer (F. SCHRAM, Het decreet openbaarheid van bestuur. Een juridische analyse in historisch perspectief, Brugge, Vanden Broele, 247; Concl. Adv.Gen. bij HvJ 8 april 2014, nr. C-293/12, Digital Rights Ireland Ltd, nr. 61). Het openbaar maken van deze gegevens heeft aldus betrekking op de kern van een belang – het door artikel 22 van de Grondwet en het door artikel 8 EVRM aan eenieder toegekende recht op eerbiediging van zijn privéleven – dat de uitzonderingsgrond uit artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet wenst te beschermen tegen de openbaarheid van bestuur (RvS, nr. 234.609 dd. 2 mei 2016).

